

I U 1062/2017-33

REPUBLIKA SLOVENIJA INFORMACIJSKI POOBlašČENEC		
Prajeto:	25-09-2018	Sig. znak:
Vrednost:	Vredn.:	Priloge:
Štaviška začne.		

UPRavno SODIšČE
REPUBLIKE SLOVENIJE

ODLOČBA JE PRAVNOMOČNA

UPRavno SODIšČE RS, LJUBLJANA

22.8. 2018

Podpis pristojne
sodne osebe:

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije je v senatu, ki so ga sestavljali višji sodniki mag. Damjan Gantar kot predsednik ter mag. Darinka Dekleva Marguč in Liljana Polanec kot članici,

ob sodelovanju višje pravosodne svetovalke Martine Greif kot zapisnikarice,

v upravnem sporu tožeče stranke: MULITIMEDIJSKA HIŠA IBIS d.o.o., Tržaška cesta 298a, Ljubljana, ki jo po pooblastilu direktorja Mihe Hrzenjaka zastopa Odvetniška pisarna Mužina, Žvipelj in partnerji d.o.o. iz Ljubljane, zoper toženo stranko: REPUBLIKA SLOVENIJA, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Ljubljana,

zaradi dostopa do informacij javnega značaja,

o tožbi tožeče stranke zoper odločbo Informacijskega pooblaščenca št. 090-69/2017/6 z dne 19. 4. 2017,

na seji 22. avgusta 2018

RAZSODILO:

- I. Tožba se zavrne.
- II. Vsaka stranka nosi svoje stroške postopka.

OBRAZLOŽITEV

1. Z izpodbijano odločbo je tožena stranka odločila o pritožbi prosilca za dostop do informacij javnega značaja - gospodarske družbe VIZIJA SPORT d.o.o., Tržaška cesta 77, Logatec, zoper prvostopenjsko odločbo Mestne občine Kranj št. 090-19/2016-4 (46/26) z dne 6. 2. 2017 tako, da je z izrekom pod točko I pritožbi delno ugodila in navedeno prvostopenjsko odločbo v zavrnilnem delu odpravila ter odločila, da mora Mestna občina Kranj (v nadaljevanju: organ) prosilcu v roku 31 dni od vročitve te odločbe omogočiti vpogled in posredovati fotokopije dokumentov iz postopka javnega naročila št. JN002064/2016 - "Izbira izvajalca za vzpostavitev sistema (dobavo, montažo) in vzdrževanje samopostrežnega sistema za izposajo mestnih koles v Mestni občini Kranj", za izbranega ponudnika Multimedijška hiša IBIS d.o.o. (sedaj tožeča stranka), ki jih v nadaljevanju našteva v štirih alinejah: -Obrazec št. 8, s prilogami (Potrdilo o dobro opravljenem delu) za Občino Jesenice in za Mestno občino Murska Sobota; -Specifikacija ponudbe (Podrobna specifikacija ponudbene cene po posameznih postavkah); -Specifikacija ponudbe AMZS d.d., pri čemer mora organ prekriti podatke o imenu in priimku podpisnika dokumenta; -Terminski plan. Z izrekom pod točko 2 je pritožbo v preostalem delu zavrnila in z izrekom pod točko 3 odločila o stroških pritožbenega postopka, za katere ugotavlja, da niti niso nastali.
2. Iz obrazložitve izhaja, da je prosilec 9. 11. 2016 zahteval dostop do zahtevanih dokumentov, in sicer tako vpogled kot tudi fotokopije celotne ponudbe izbranega ponudnika oz. dobavitelja, s katerim je organ sklenil pogodbo o izvedbi predmetnega javnega naročila. Organ je 21. 11. 2016 izbranega ponudnika pozval, naj se izjasni, ali katera od zahtevanih informacij predstavlja poslovno skrivnost in še isti dan s pisnim vabilom povabil prosilca na vpogled v ponudbo izbranega ponudnika, pri čemer naj bi po vpogledu organ prosilcu zahtevane dokumente tudi skopiral. Dne 23. 11. 2016 je organ od izbranega ponudnika prejel sklep o določitvi poslovne skrivnosti z dne 22. 11. 2016, ki taksativno našteva dokumente, katere šteje za poslovno skrivnost. Prosilec je 7. 12. 2016 pri organu opravil vpogled v zahtevano dokumentacijo, o čemer je bil sestavljen zapisnik, pri tem pa je organ prosilcu zavrnil vpogled v določene dokumente oziroma dele dokumentov zaradi izjem po 2. in 3. točki 1. odstavka 6. člena Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (v nadaljevanju ZDIJZ) iz razloga poslovne skrivnosti in varstva osebnih podatkov. Zaradi zavrnitve dostopa do nekaterih dokumentov oziroma njihovih delov se je prosilec 19. 1. 2017 pritožil pri Informacijskem pooblaščenču - sedaj toženi stranki, ker organ, četudi je prosilcu zavrnil dostop do nekaterih od zahtevanih dokumentov, o tem ni izdal odločbe v skladu s 23. členom ZDIJZ. Pač pa je to storil po pozivu tožene stranke z dne 24. 1. 2017 in izdal odločbo z dne 6. 2. 2017, s katero je prosilcu zavrnil dostop do varovanih osebnih podatkov ter do poslovnih skrivnosti v dokumentih Obrazec št. 8, s prilogami (Potrdilo o dobro

opravljenem delu), Specifikacija ponudbe, Specifikacija AMZS ponudbe ter Terminski plan. Prošilec se je pritožil tudi zoper navedeno prvostopenjsko odločbo, češ da zahtevane informacije ne morejo predstavljati poslovne skrivnosti, glede na določbe Zakona o javnem naročanju (v nadaljevanju ZJN-3), ZDIJZ in različnih odločb Informacijskega pooblaščenca ter sodb Upravnega sodišča, saj iz navedenih virov izhaja, da morajo biti v postopku dostopa do informacij javnega značaja prosto dostopni vsi tisti podatki, ki predstavljajo ne le merila, temveč tudi pogoje, da ima javnost tako možnost preveriti, ali je bila, kot najugodnejša, izbrana ponudba tudi dejansko primerna, pravilna in popolna.

3. Na podlagi predložene dokumentacije tožena stranka ugotavlja, da v konkretnem primeru ni sporno, da je organ zavezanec po 1. členu ZDIJZ in da zahtevane informacije spadajo v njegovo delovno področje ter da z zahtevanimi informacijami tudi dejansko razpolaga. Zato je v nadaljevanju potrebno ugotoviti tudi, ali podatki v dokumentih, do katerih prošilcu dostop ni bil omogočen, predstavljajo prosto dostopne informacije javnega značaja ali pa je podana katera izmed izjem iz 5. a člena in 1. odstavka 6. člena ZDIJZ. Ker glede zahtevanih informacij prvostopenjska odločba zatrjuje obstoj izjem iz 2. in 3. točke 1. odstavka 6. člena ZDIJZ zaradi poslovne skrivnosti in varstva osebnih podatkov, je v nadaljevanju obrazložitve tožena stranka najprej pojasnila vsebino in pomen subjektivnega in objektivnega kriterija za določitev poslovne skrivnosti po določilih 1., 2. in 3. odstavka 39. člena ter 1. in 2. odstavka 40. člena Zakona o gospodarskih družbah (v nadaljevanju ZGD-1), nato pa ugotavljala izpolnjevanje obeh navedenih kriterijev za določitev poslovne skrivnosti v konkretnem primeru.
4. Za izpolnitev subjektivnega kriterija za določitev poslovne skrivnosti skladno s 1. odstavkom 40. člena ZGD-1 mora biti podana izrecna pisna odredba, bodisi v splošnem ali pa v posamičnem aktu, s katero morajo biti seznanjene osebe, ki so podatek dolžne varovati, določen mora biti način varovanja in odgovornost oseb, ki so dolžne varovati poslovno skrivnost. Četudi je stranski udeleženec Multimedijska hiša Ibis, d.o.o., sicer res predložil sklep o določitvi zahtevanih informacij za poslovno skrivnost, vendar je ta sklep sprejel šele naknadno dne 22. 11. 2016, in sicer po tem, ko ga je organ dne 21. 11. 2016 seznanil z zahtevo prošilca z dne 9. 11. 2016. Glede na stališče sodne prakse, kot izhaja iz sodb Upravnega sodišča št. U 1976/2008 z dne 26. 5. 2010, I U 599/2014 z dne 3. 11. 2015 ter I U 1573/2014 z dne 18. 11. 2015 se lahko s sklepom označi informacije za poslovno skrivnost sicer tudi za nazaj, vendar pa se takšen sklep šteje za pravočasnega le, če je izdan še pred prejemom zahteve za dostop do informacije javnega značaja. Ta element je še toliko bolj potrebno upoštevati v konkretnem primeru, ker gre za dokumente, posredovane v postopku oddaje javnega naročila, v katerem, glede na določilo 1. odstavka 35. člena ZJN-3, naročnik ne sme razkriti informacij, ki mu jih gospodarski subjekt predloži in označi kot poslovno skrivnost, kot to določa zakon, ki ureja gospodarske družbe, če ta ali drug zakon

ne določa drugače. Po oceni tožene stranke pa predloženi sklep stranskega udeleženca Multimedijška hiša Ibis, d.o.o. ni pravočasen, zaradi česar tudi ni izpolnjen subjektivni kriterij za označitev zahtevanih podatkov za poslovno skrivnost. Ker je dokazno breme glede obstoja poslovne skrivnosti primarno na strani podjetja, čigar podatki naj bi se s poslovno skrivnostjo varovali, je označitev podatkov za poslovno skrivnost po objektivnem kriteriju - če torej za njihovo varnost družba ni že poprej poskrbela s pisnim sklepom, zato podvržena preizkusu škodnega testa, saj mora zainteresirani subjekt z navajanjem in obrazložitvijo preteče škode dokazati, da bi ta zares utegnila nastati. V tej zvezi izpostavlja stališče sodne prakse Upravnega sodišča v sodbah št. U 32/2008 z dne 8. 10. 2008 in št. U 284/2008 z dne 27. 5. 2009, *"da ima družba oziroma podjetje praviloma vsa ustrezna znanja in izkušnje na trgu, na katerem deluje in natančno ve, kaj, kako in zakaj bi lahko vplivalo na konkurenčni položaj družbe in torej ne zadošča zgolj abstraktno in neobrazloženo sklicevanje na to, da določen podatek pač predstavlja poslovno skrivnost"*.

5. V zvezi z navedbami v vlogah obeh stranskih udeležencev - Multimedijške hiše IBIS, d.o.o., in AMZS, d.d., tožena stranka ugotavlja, da jima ni uspelo izkazati, da bi jima z razkritjem zahtevanih dokumentov očitno nastala občutna škoda, upoštevajoč tudi izražena stališča Upravnega sodišča v sodbah št. U 1276/2008 z dne 11. 2. 2010 in št. I U 1132/2015 z dne 27. 1. 2016; iz slednje namreč izhaja stališče, da za obstoj objektivnega kriterija poslovne skrivnosti ni dovolj, da bi z razkritjem podatkov javnost lahko ugotovila učinkovitost tehnološkega procesa; zainteresirani subjekt mora izkazati, kako bi bilo z razkritjem podatkov lahko poseženo v njegovo konkurenčno prednost v primerjavi z ostalimi subjekti in kako bi lahko prosilec navedeni podatek uporabil pri optimizaciji svojih tehnoloških procesov. V sodbi št. U 1276/2008 z dne 11. 2. 2010 pa je izpostavljeno stališče, *"da za izkazovanje objektivnega kriterija ne zadoščajo zgolj pavšalne navedbe, da bi razkritje informacij vplivalo na konkurenčni položaj subjekta, onemogočalo njegovo pogajalsko izhodišče, vplivalo na možnost maksimiranja dobička ali na možnost, da doseže najboljšo ceno, saj bi sam subjekt moral pojasniti, zakaj zahtevane informacije pomenijo konkurenčno prednost"*. Po ugotovitvah tožene stranke pa oba navedena stranska udeleženca nista konkretizirala, kakšna škoda bi jima nastala z razkritjem zahtevanih informacij, temveč sta navedla le, kaj vse je iz zahtevanih informacij razvidno, kar pa še ne pomeni, da bi jima očitno lahko nastala občutna škoda. Zato po oceni tožene stranke nista izkazala izpolnjevanja objektivnega kriterija poslovne skrivnosti po 2. odstavku 39. člena ZGD-1. Ker je v konkretnem primeru treba upoštevati tudi 3. odstavek 39. člena ZGD-1, po katerem se za poslovno skrivnost ne morejo določiti podatki, ki so po zakonu javni

ali podatki o kršitvah zakona ali dobrih poslovnih običajev, saj izpostavljena določba velja tako v primeru obstoja poslovne skrivnosti po subjektivnem kot tudi po objektivnem kriteriju, gre za t. i. absolutne javne podatke, torej za podatke, na razkritje katerih volja „prizadetega“ poslovnega subjekta nima vpliva.

6. Ker so v obravnavanem primeru predmet pritožbenega postopka dokumenti vezani na postopek javnega naročanja, je potrebno ugotoviti tudi, ali so zahtevani podatki morda javni že na podlagi določb Zakona o javnem naročanju (v nadaljevanju ZJN-3), saj le-ta izrecno v temeljnih načelih zagotavlja javnost javnih naročil, ne le splošni javnosti, ampak tudi posebnim javnostim ter nadzor nad pravilnostjo dela javnega sektorja, kar preprečuje slabo upravljanje, zlorabo oblasti in korupcijo. Ker morajo biti postopki javnih naročil transparentni, s čimer je povezana zahteva po javnosti oziroma publiciteti, se morajo tudi ponudniki in naročniki zavedati, da že na podlagi samega zakona ni mogoče pričakovati popolnega varstva poslovne skrivnosti v dokumentih, ki so bili pridobljeni oziroma so nastali na podlagi postopka javnega naročila. V skladu z 2. odstavkom 35. člena ZJN-3 so vselej javni sledeči podatki: specifikacije ponujenega blaga, storitve ali gradnje in količina iz te specifikacije, cena na enoto, vrednost posamezne postavke in skupna vrednost iz ponudbe ter vsi tisti podatki, ki so vplivali na razvrstitev ponudbe v okviru drugih meril. Ker gre v konkretnem primeru za izbranega ponudnika, je zato treba upoštevati tudi določbo 1. alineje 3. odstavka 6. člena ZDIJZ. Javni del ponudbe tako nedvomno predstavljajo tudi podatki, na podlagi katerih naročnik ugotavlja izpolnjevanje zahtevanih pogojev iz razpisne dokumentacije, ocenjuje in razvršča ponudbe ter skladno z merili iz razpisne dokumentacije izbere najugodnejšo ponudbo. V postopkih javnega naročanja tako ni mogoče določiti za poslovno skrivnost tistih podatkov iz predložene ponudbe, ki odraža izpolnjevanje pogojev, saj jih je dopustno razkriti javnosti tudi na podlagi 1. alineje 3. odstavka 6. člena ZDIJZ.
7. Glede na to, da je šlo v konkretnem primeru za izbranega ponudnika, ima javnost preko instituta dostopa do informacij javnega značaja širšo pravico preverjanja izpolnjevanja pogojev javnega naročila, ker je na podlagi ocene organa, da ponudnik izpolnjuje vse pogoje, prišlo do porabe javnih sredstev. Ni pa mogoče trditi, da bi bilo temu pogoju zadoščeno že zgolj ob omogočenem dostopu do ponudnikove izjave, da izpolnjuje vse zahtevane pogoje, saj je temu stališču pritrnilo tudi Upravno sodišče v sodbi št. I U 1613/2009 z dne 28. 4. 2010, s katero je potrdilo odločitev tožene stranke, da so dokumenti iz ponudbe izbranega ponudnika - referenčna potrdila, ki izkazujejo zahtevane pogoje javnega naročila, prosto dostopne informacije javnega značaja na podlagi 1. alineje 3. odstavka 6. člena ZDIJZ, ker gre za podatke o uporabi javnih sredstev. Dokumente, ki vsebujejo informacije o porabi javnih sredstev oziroma informacije iz 2. odstavka 35. člena ZJN-3, predstavljajo dokazila o izpolnjevanju pogojev in meril iz razpisne dokumentacije. V konkretnem primeru so pogoji, ki jih je moral

izpolnjevati posamezni ponudnik, določeni v razpisni dokumentaciji, ki jo je organ, skupaj z odstopljeno pritožbo, posredoval toženi stranki 28. 3. 2017, tožena stranka pa je za vsakega od dokumentov, ki so predmet pritožbenega postopka, preverila, ali predstavljajo informacije javnega značaja dokazila o izpolnjevanju pogojev in meril iz razpisne dokumentacije: tako je glede dokumentov Obrazec št. 8 (potrdilo o dobro opravljenem delu) za Občino Jesenice in za Mestno občino Murska Sobota ugotovila, da obe navedeni potrdili izkazujeta izpolnjevanje pogoja št. 1 iz sklopa pogojev tehnične sposobnosti, in sicer: "Pogoj 1 Reference za dobavo blaga". Iz razpisne dokumentacije na strani 17 izhaja, da mora ponudnik kot pogoj za priznanje usposobljenosti izkazati, da je v zadnjih treh letih pred objavo javnega naročila izvedel vsaj eno istovrstno dobavo, montažo in vzpostavitev avtomatiziranega samopostrežnega sistema za izposajo koles v skupni vrednosti vsaj 50.000,00 EUR, brez DDV. Za istovrstno dobavo se šteje dobava najmanj 10-ih koles, dobava in montaža najmanj treh postaj ter vzpostavitev avtomatiziranega samopostrežnega sistema; izpolnjevanje navedenega pogoja ponudnik izkaže z izpolnitvijo obrazca "Referenčna lista ponudnika" in predložitvijo s strani naročnika referenčnega projekta potrjen obrazec "Potrdilo o dobro opravljenem delu". Obrazec št. 8 pri tem predstavlja ravno potrdilo o dobro opravljenem delu, tako da izpolnjeni Obrazec št. 8 nedvomno izkazuje izpolnjevanje navedenega razpisnega pogoja, zaradi česar je treba njegovo vsebino razkriti. To še toliko bolj velja upoštevajoč, da gre za potrdila o tem, da je izbrani ponudnik za Občino Jesenice in za Mestno občino Murska Sobota opravil določene posle, ki so bili nedvomno plačani iz proračuna teh občin, torej iz javnih sredstev. Obe navedeni potrdili torej vsebujeta podatke o tem, da je navedeni gospodarski subjekt izvedel v obrazcu navedena dela ter podatke o pravnem poslu, na podlagi katerega je ta dela izvedel, ter v kakšni vrednosti in v katerem obdobju; ti podatki pa so vsi neposredno povezani s porabo javnih sredstev, saj je iz njih razvidno, kaj sta Občina Jesenice in Mestna občina Murska Sobota kupili z javnimi sredstvi. Priloge k navedenima obrazcema dejansko vsebujejo identične informacije, ki le po svoji obliki niso podane v formi obrazca, tako da jih ni mogoče označiti kot poslovno skrivnost, oziroma, da ni razloga za zavrnitev dostopa do prilog k navedenemu obrazcu.

8. Enako velja glede dokumenta Specifikacija ponudbe oziroma Podrobna specifikacija ponudbene cene po posameznih postavkah, ki je bila obvezna priloga k razpisni dokumentaciji, s katero izbrani ponudnik izkazuje, če njegova ponudba ustreza zahtevam organa kot naročnika. Poleg tega je treba upoštevati tudi dejstvo, da je iz zahtevanega dokumenta razvidno, kaj natančno - kakšno blago in kakšne storitve bo organ kupil z javnimi sredstvi, zato gre za podatek o porabi javnih sredstev, čeprav gre za specifično rešitev, pripravljeno za organ kot naročnika in prilagojeno za konkretni primer, vendar pa glede na pogoje javnega razpisa. V tej zvezi dodaja, da s strani Multimedijske hiše IBIS .d.o.o. izpostavljeni sklep

Državne revizijske komisije (v nadaljevanju DKom), v konkretnem primeru ni relevanten, saj se nanaša zgolj na presojo subjektivnega kriterija za določitev poslovne skrivnosti. Prav tako meni, da ni mogoče za poslovno skrivnost označiti dokumenta Specifikacija ponudbe AMZS, saj, kot izhaja iz Obrazca št. 1. razpisne dokumentacije, mora ponudnik v zvezi s stroškom vzdrževanja v Podrobni specifikaciji ponudbene cene po posameznih postavkah ovrednotiti približen strošek vzdrževanja za posamičen mesec ter v okviru navedenega oceniti predvsem v Obrazcu št. 1 taksativno naštete stroške. Tožena stranka ob primerjavi tega seznama stroškov s seznamom iz dokumenta Specifikacija ponudbe AMZS ugotavlja, da gre za identičen seznam, le da slednji vsebuje tudi same zneske stroškov, tako da dejansko navedeni dokument izkazuje izpolnjevanje pogoja stranskega udeleženca AMZS d.d. iz Obrazca št. 1 in hkrati predstavlja dokument o porabi javnih sredstev, tako da ne drži navedba, da so predmet presoje informacije, ki bi izkazovale poslovno razmerje med izbranim ponudnikom in podizvajalcem ali morebitna strokovna znanja, organizacija dela ali postopek in podobno, kar bi morebiti lahko vplivalo na njihov konkurenčni položaj na trgu, kakor sicer navaja prvostopenjska odločba in oba stranska udeleženca. Četudi drži navedba, da Specifikacija ponudbe AMZS sicer ni bila merilo za predmetno javno naročilo, pa je treba upoštevati tudi pogoje javnega razpisa. Še zlasti, če ti neposredno izkazujejo informacije v zvezi s porabo javnih sredstev, za kar gre pri zahtevanem dokumentu Specifikacija ponudbe AMZS, ki zato ne more predstavljati poslovne skrivnosti. Prav tako ni mogoče za poslovno skrivnost v celoti označiti dokumenta Terminski plan, ker ne drži navedba Multimedijske hiše IBIS d.o.o., da navedeni dokument ni del razpisne dokumentacije, saj je zahteva po terminskem planu izrecno navedena na strani 25 razpisne dokumentacije. Glede na razpisno dokumentacijo je rok za dobavo blaga in izvedbo vseh obveznosti - razen vzdrževanja in hrambe v prvem letu, najkasneje 45 dni od podpisa pogodbe; šteje se, da je javno naročilo uspešno zaključeno po preteku obveznosti dobavitelja v zvezi z vzdrževanjem koles v obdobju prvega leta brezhibnega delovanja sistema za samopostrežno izposojlo koles. Upoštevanje navedenega pa mora biti razvidno iz terminskega plana, ki ga je ponudnik dolžan predložiti naročniku v roku 5 dni po podpisu pogodbe. Glede na navedeno torej v Terminskem planu ni mogoče prekriti podatkov o tem, v kolikšnem času oziroma do katerega datuma bo javno naročilo izvedeno, saj je iz tega razvidno izpolnjevanje pogoja, da bo izbrani ponudnik javno naročilo izvedel v 45-ih dneh od podpisa pogodbe. Čeprav ob vpogledu v Terminski plan tožena stranka ugotavlja, da le-ta, poleg podatka o tem, v kolikšnem številu dni oziroma do katerega datuma bo javno naročilo izvedeno, vsebuje tudi podatke o tem, na katere dneve bo izbrani ponudnik zagotovil izvajanje posamezne faze naročila, kljub temu ocenjuje, da četudi navedeni podatki sicer res ne predstavljajo podatkov o izpolnjevanju pogojev predmetnega javnega naročila, jih je vseeno potrebno razkriti, ker ne gre za poslovno skrivnost, saj kot je bilo predhodno že pojasnjeno, subjektivni kriterij za določitev teh

podatkov za poslovno skrivnost ni podan. Prav tako tudi ni podan objektivni kriterij za določitev podatka kot poslovne skrivnosti, ker gre za že izvedeno javno naročilo in ne šele za bodoče aktivnosti, pri čemer izrecno poudarja, da ne vsebuje podrobnosti o organizaciji dela, fazah dela in podobno, temveč zgolj skope navedbe o poteku dela. V zvezi s sklicevanjem Multimedijske hiše IBIS d.o.o. na stališče v DKom v sklepu št. 018-399/2012-5, da je tudi terminski plan lahko poslovna skrivnost, pa še navaja, da gre za različno dejansko stanje, ker je v navedenem sklepu DKom izpostavljeni terminski plan vseboval podrobne podatke o planih napredovanja del s planom delovne sile in mehanizacije, podatke o ponudnikovi organizaciji gradbišča, razporeditvijo mehanizacije in delavcev, potrebni kadrovski strukturi, številu delovnih ur kot jih ocenjuje ponudnik itd., kar so nedvomno podatki, ki predstavljajo specifično ponudnikovo tehnologijo, znanje in način izvajanja ponudnikove dejavnosti. Zato bi z njihovim razkritjem nepooblaščenim osebi oziroma konkurenčnemu ponudniku lahko nastala občutna škoda, vendar pa v konkretnem primeru zahtevani dokument nasprotno vsebuje zgolj podatke o tem, katero fazo bo izbrani ponudnik izpolnil na kateri dan v mesecu, iz česar sploh ni razvidno kakršnokoli razporejanje delovne sile ali sredstev in niti ne podatki o organizaciji dela, zato dokument Terminski plan ne predstavlja poslovne skrivnosti po ZGD-1.

9. V nadaljevanju glede izjeme iz 3. točke 1. odstavka 6. člena ZDIJZ - varstvo osebnih podatkov, tožena stranka ugotavlja, da nekateri izmed prikritih podatkov v zahtevani dokumentaciji predstavljajo tudi osebne podatke v smislu določb Zakona o varstvu osebnih podatkov (v nadaljevanju ZVOP-1): to so v konkretnem primeru podatki o imenih in priimkih podpisnikov nekaterih zahtevanih dokumentov, glede katerih ni pravne podlage za razkrivanje podatkov o imenu in priimku podpisnika, konkretno v Specifikaciji ponudbe AMZS, torej ne gre za podatke, povezane z opravljanjem javne funkcije ali delovnega razmerja javnega uslužbenca. Kar pa nasprotno ne velja za podatke o imenih in priimkih podpisnikov ostalih zahtevanih dokumentov, kot je Obrazec št. 8 s prilogami, Podrobna specifikacija ponudbene cene po posameznih postavkah in Terminski plan, saj gre za podatke o imenu in priimku zakonitega zastopnika Multimedijske hiše IBIS d.o.o. Pravno podlago za njihovo razkritje predstavljata namreč Zakon o sodnem registru (v nadaljevanju ZSReg) in Zakon o poslovnem registru (v nadaljevanju ZPRS-1), zato je te podatke treba razkriti.
10. V tožbi tožnik očita toženi stranki nepravilno ugotovitev dejanskega stanja, kršitev pravil postopka in napačno uporabo materialnega prava, predvsem 2. točke 1. odstavka 6. člena ZDIJZ v povezavi z določili 39. in 40. člena ZGD-1; hkrati pa ji očita tudi napačno razumevanje določil ZJN-3, zlasti temeljnih načel publicitete in transparentnosti, češ da se obe navedeni temeljni načeli nanašata predvsem na zahtevo po javni objavi javnega razpisa preko portala javnih naročil in objav v zvezi z oddajo javnega naročila ter objavi sklenjenih pogodb. Ker je prosilec 7. 12.

2016 dobil vpogled tudi v Obrazec št. 1 z navedenimi cenami po posameznih postavkah, kar je bilo edino merilo za izbiro ponudnika, naj bi bilo zakonskim zahtevam po razkritju podatkov že s tem v obravnavanem primeru v celoti zadoščeno, varstvo podatkov v predloženih ponudbah pa urejajo določbe ZJN-3, ki celo izrecno določa, da mora naročnik zagotoviti varovanje podatkov, ki se glede na določbe zakona, ki ureja varstvo tajnih podatkov, štejejo za tajne podatke.

11. Po mnenju tožnika je izpodbijana odločba nezakonita tudi zato, ker je tožena stranka v izpodbijani odločbi zapisala, da se sklep o določitvi poslovne skrivnosti šteje za pravočasnega le, če je izdan pred prejemom zahteve za dostop do informacij javnega značaja, češ da niti ZDIJZ, niti ZGD-1, niti katerikoli drug predpis ne vsebuje tega pogoja, oziroma, da ne opredeljuje pravočasnosti sklepa o določitvi poslovne skrivnosti. Zato očita, da izpodbijana odločba ne temelji na veljavnih predpisih in je posledično v nasprotju z načelom zakonitosti, češ da zakonodajalec ni določil nobene izjeme od začetka učinkovanja akta družbe o določitvi poslovne skrivnosti. Zato meni, da takšnih izjem, brez pravne podlage, ne morejo in ne smejo določati niti druge veje oblasti. Če bi obveljalo stališče, da bi moral biti akt tožeče stranke o določitvi poslovnih skrivnosti še pred vložitvijo predmetne zahteve za dostop do njene dokumentacije, bi bilo izvotljeno določilo 143. člena ZUP in tudi druga določila ZUP glede sodelovanja stranke z interesom v upravnem postopku, saj tožnik meni, da se od stranke ne more zahtevati, da bi podatek označila kot poslovno skrivnost še preden jo kdo vpraša, ali zanjo ta podatek predstavlja poslovno skrivnost. V konkretnem primeru gre za dostop do ponudbene dokumentacije iz postopka javnega naročanja, ki je specialno urejen z določili ZJN-3 in so na tem področju tudi pravila o varstvu poslovne skrivnosti pogosteje predmet spora, kot na drugih pravnih področjih, kar se odraža tudi v obsežni praksi DKom, med drugim v sklepih št. 018-267/2013-6 in 018-376/2013, na katero se sklicuje tožnik, češ da iz obeh navedenih sklepov izhaja stališče, da je treba poslovno skrivnost po subjektivnem kriteriju, t. j. na podlagi sklepa o poslovni skrivnosti, varovati od trenutka, ko se zavezanec za varstvo poslovne skrivnosti seznanil s takim sklepom - brez ozira na vprašanje, ali je bila zahteva za dostop do teh informacij oz. zahteva za vpogled podana pred sprejemom sklepa in sicer brez dodatnega pogoja "pravočasnosti", ki ga je v konkretnem primeru postavila tožena stranka. Čeprav sta bila oba navedena sklepa DKom sprejeta še v času prej veljavnega ZJN-2, pa tožnik poudarja, da je varstvo poslovne skrivnosti v relevantnem delu urejeno bistveno enako tudi v sedaj veljavnem ZJN-3. Navaja še, da tudi pravila ZGD-1 ne določajo, kdaj mora ponudnik naročniku predložiti pisni sklep o označitvi določenih podatkov za poslovno skrivnost. Zato kot napačno označuje stališče tožene stranke, da je treba presojeti, ali je potreba po varstvu poslovne skrivnosti tako očitna, da bi že s samim razkritjem podatka nastala občutna škoda, češ da se pri varstvu poslovne skrivnosti po subjektivnem kriteriju navedeno niti ne presoja. Kolikor bi sodišče štelo, da je sklep o poslovni

skrivnosti tožnika neveljaven, pa tožnik meni, da so v celoti izpolnjeni pogoji za varstvo poslovne skrivnosti tudi po objektivnem kriteriju in v tej zvezi prereka nasprotno stališče tožene stranke. Kot neutemeljeno označuje tudi njeno zahtevo, da bi moral tožnik pojasniti, kako bi lahko prosilec zahtevane podatke uporabil pri optimizaciji svojih tehnoloških procesov, češ da je prav varovanje teh podatkov bistvo poslovne skrivnosti. Tožnik vztraja, da zato ni dolžan, niti ne more brez razkritja svojih optimizacijskih procesov opisati, kako bi te podatke lahko uporabil prosilec, češ da bi bil s tem prisiljen razkriti svojo poslovno skrivnost ter druge vidike poslovanja, zaradi katerih je konkurenčnejši od drugih. Čeprav meni, da je že v upravnem postopku, vključno s pritožbenim postopkom, do največje možne mere pojasnil, zakaj zakriti dokumenti oz. podatki zanj predstavljajo konkurenčno prednost, pa tožena stranka kljub temu navaja, da tega ni pojasnil. Zato meni, da gre za nezakonite in nemogoče zahteve, njeno ravnanje in stališča v konkretnem primeru pa označuje kot zaobid zakona, s katerim se dejansko v njegovem nasprotju in povsem izvotli institut poslovne skrivnosti. Glede v izpodbijani odločbi izpostavljenega 5. odstavka 35. člena ZJN-3 pa navaja, da samo po sebi dejstvo, da je bila njegova ponudba izbrana, ne predstavlja nobene oteževalne okoliščine. Prav tako očita, češ da izpodbijana odločba nima zadostne utemeljitve sprejete odločitve, ki med drugim temelji na argumentu, da se pravila o javnosti podatkov o razvrščanju ponudb na podlagi meril uporabljajo tudi za pogoje, čemur pa tožnik izrecno nasprotuje. Glede Terminskega plana tožnik navaja, da le-ta sploh ni bil del razpisne dokumentacije. Ker tožena stranka na splošno priznava relevantnost sklepov DKom, bi po mnenju tožnika morala upoštevati kot relevanten tudi sklep DKom št. 018-267/2013-6 glede trenutka določitve poslovne skrivnosti oz. za nazaj. Glede Specifikacije ponudbe oz. Podrobne specifikacije ponudbene cene toženi stranki očita, češ da je napačno oziroma vseobsežno subsumirala dokumenta Specifikacija ponudbe oz. Podrobna specifikacija ponudbene cene po posameznih postavkah pod pojem "specifikacije", kot je vsebovan v 35. členu ZJN-3; če bi res bila ta razlaga tako vseobsežna, bi to bilo v nasprotju s samim bistvom poslovne skrivnosti in njenim smislom. Prav tako Specifikacije ponudbe in Specifikacije AMZS ponudbe ni mogoče smatrati kot merila za razvrščanje in izbor ponudb, saj ponudniki na podlagi takih specifikacij niso prejeli točk pri ocenjevanju oz. razvrščanju ponudb. Kar zadeva Podrobno specifikacijo ponudbene cene, pa naj bi po svoji naravi predstavlja kalkulativne osnove za določitev pogodbene cene, zato naj bi jo bilo mogoče upravičeno označiti kot poslovno skrivnost, kar velja tudi po praksi DKom, kot izhaja iz sklepa št. 018-381/2011-4. Tožnik ob sklicevanju na sklep DKom št. 018-381/2013-3, po katerem lahko tudi reference predstavljajo poslovno skrivnost, izrecno vztraja tudi pri opredelitvi Obrazca št. 8 s prilogami kot poslovne skrivnosti, češ da bi se ob razkritju podatkov o referencah konkurenca neupravičeno seznanila z informacijami o njegovih poslovnih povezavah, preteklih aktivnostih na trgu in drugimi informacijami, ki bi razkrile njegovo

konkurenčno prednost pred drugimi subjekti. Nazadnje tožnik nasprotuje tudi razkritju imen in priimkov zakonitih zastopnikov pravnih oseb, ki so prosto dostopni v Poslovnem registru Slovenije na spletni strani AJPES, češ da imajo lahko pravne osebe več zakonitih zastopnikov in da slednji lahko pooblastila prenesejo tudi na druge osebe, podatki o tem, na katerih projektih in s kom sodeluje katera oseb ter kakšna je njena odgovornost, ki jo izkazuje s podpisom dokumentov, pa je tudi osebni podatek, zato je treba tudi le-te varovati skladno z določili ZVOP-1.

12. V tožbenem zahtevku tožnik predlaga, naj sodišče izpodbijano odločbo odpravi v delu, v katerem je bilo ugodeno pritožbi prosilca in pritožbo v celoti zavrne, oziroma podrejeno, naj izpodbijano odločbo odpravi v delu, v katerem je bilo ugodeno pritožbi prosilca in jo v tem delu vrne toženi stranki v ponovno odločanje, v obeh primerih pa naj toženi stranki naloži tudi povrnitev tožnikovih stroškov postopka, skupaj z zakonskimi zamudnimi obrestmi od izteka paricijskega roka do plačila.
13. Hkrati s tožbo je tožnik ob sklicevanju na upravno-sodno prakso v primerljivih zadevah vložil tudi zahtevo za izdajo začasne odredbe, s katero je sodišču predlagal, naj do pravnomočnosti odločitve o tožbi odloži izvršitev izpodbijane odločbe. Sodišče je sklepom št. I U 1062/2017 z dne 24. 5. 2017, ki je postal pravnomočen 3. 6. 2017, ugodilo tožnikovemu predlogu tako, da je izvršitev 1. točke izreka odločbe Informacijskega pooblaščenca št. 090-69/2017/6 z dne 19. 4. 2017 zadržalo do pravnomočne odločitve v tem upravnem sporu.
14. Sodišče je tožbo in zahtevo za izdajo začasne odredbe posredovalo tudi obema strankama z interesom, in sicer prosilcu - gospodarski družbi Vizija sport, d.o.o., iz Logatca, ter Mestni občini Kranj, v skladu z določili 19. člena Zakona o upravnem sporu (v nadaljevanju ZUS-1). Na predlog za izdajo začasne odredbe je odgovorila le Mestna občina Kranj, ki se je s predlogom tožnika za izdajo začasne odredbe izrecno strinjala, odgovora na tožbo pa ni vložila.
15. Tožena stranka v odgovoru na tožbo, ki ga je skupaj z upravnimi spisi vložila po pozivu sodišča v skladu z določili 38. člena ZUS-1, v celoti vztraja pri navedbah v izpodbijani odločbi in prereka vse navedbe tožeče stranke ter pojasnjuje, zakaj meni, da je njena odločba pravilna in zakonita. Sodišču predlaga, naj tožbo kot neutemeljeno v celoti zavrne.
16. Tožnik v pripravljalni vlogi izrecno vztraja pri vseh dotedanjih navedbah in predlogih ter v celoti prereka navedbe tožene stranke v odgovoru na tožbo.

K točki 1:

17. Tožba ni utemeljena.
18. Po presoji sodišča je izpodbijana odločba tožene stranke pravilna in zakonita ter ima oporo v citiranih materialnih predpisih in izhaja iz podatkov v upravnih spisih. Tožena stranka je v obrazložitvi izpodbijane odločbe navedla pravilne razloge za svojo odločitev, s katerimi se sodišče v celoti strinja, pravilno pa se je sklicevala tudi na ustaljeno upravno sodno prakso v bistveno primerljivih zadevah, zato sledi njeni obrazložitvi in se na njene razloge, da jih ne navaja ponovno v svoji obrazložitvi, izrecno v celoti sklicuje, na podlagi pooblastila zakonodajalca iz 2. odstavka 71. člena ZUS-1. Po določilu 2. odstavka 71. člena ZUS-1 namreč sodišču ni treba navajati razlogov za odločitev, če sledi utemeljitvi upravnega organa in to v sodbi ugotovi. Sodišče v konkretnem primeru torej ugotavlja, da lahko sledi utemeljitvi tožene stranke v izpodbijani odločbi, ki jo je zato v sodbi še podrobneje povzelo, saj je obrazložitev izpodbijane odločbe glede na vsebino tožbe zadostna za zavrnitev tožbe ter je celovita in natančna, tako da je tožena stranka na podlagi podatkov iz upravnih spisov dovolj prepričljivo in izčrpno obrazložila svojo odločitev na podlagi dokazne ocene, ki je tožnik s svojimi splošnimi in pavšalnimi navedbami ni uspel omajati. V zvezi s tožbenimi navedbami pa sodišče še dodaja:
19. Namen ZDIJZ je zagotoviti javnost in odprtost delovanja organov ter omogočiti uresničevanje pravice fizičnih in pravnih oseb, da pridobijo informacije javnega značaja (prvi odstavek 2. člena ZDIJZ). Za uresničitev namena tega zakona si morajo organi prizadevati, da dosežejo čim večjo obveščenost javnosti o svojem delovanju (drugi odstavek 2. člena ZDIJZ). Zakonodajalec je z noveliranimi določili ZDIJZ-C poleg namena iz 1. odstavka 2. člena tega zakona dodal tudi namen iz 6. odstavka 1.a člena, po katerem je namen zakona tudi krepitev transparentnosti in odgovornega ravnanja pri upravljanju z javnimi sredstvi in s finančnimi sredstvi poslovnih subjektov pod prevladujočim vplivom oseb javnega prava.
20. V obravnavanem primeru ni sporno, da je prosilec svojo vlogo za dostop do informacij javnega značaja vložil dne 9. 11. 2016. Sporno tudi ni, da v konkretnem primeru s strani prosilca zahtevani dokumenti predstavljajo dokumente iz postopka javnega naročila št. JN002064/2016 - "Izbira izvajalca za vzpostavitev sistema (dobavo, montažo) in vzdrževanje samopostrežnega sistema za izposajo mestnih koles v Mestni občini Kranj". Prav tako ni sporno, da gre v tem primeru za izbranega ponudnika - Multimedijško hišo Ibis, d.o.o., sedaj tožnika, kakor tudi

ne, da je organ po dne 21. 11. 2016 tožniku poslanem pozivu za tem dne 23. 11. 2016 prejel tožnikov sklep o določitvi poslovne skrivnosti z dne 22. 11. 2016, ki taksativno našteva dokumente, katere šteje za poslovno skrivnost, saj tožnik tem ugotovitvam tožene stranke izrecno ne ugovarja.

21. Sporno pa je, ali z izpodbijano odločbo naloženo razkritje podatkov pomeni razkritje tožnikovih poslovnih skrivnosti in s tem posledično izjemo iz 2. točke 1. odstavka 6. člena ZDIJZ, ki določa, da organ prosilcu zavrne dostop do zahtevane informacije, če se zahteva nanaša na podatek, ki je opredeljen kot poslovna skrivnost v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe .
22. Pojem poslovna skrivnost ureja ZGD-1 v 39. členu, in sicer se po prvem odstavku navedene določbe za poslovno skrivnost štejejo podatki, za katere tako določi družba s pisnim sklepom. S tem sklepom morajo biti seznanjeni družbeniki, delavci, člani organov družbe in druge osebe, ki morajo varovati poslovno skrivnost (subjektivni kriterij). Ne glede na to, ali so določeni s sklepi iz prejšnjega odstavka, se za poslovno skrivnost po drugem odstavku navedene določbe štejejo tudi podatki, za katere je očitno, da bi nastala občutna škoda, če bi zanje izvedela nepooblaščen oseba (objektivni kriterij). Družbeniki, delavci, člani organov družbe in druge osebe so odgovorni za izdajo poslovne skrivnosti, če so vedeli ali bi morali vedeti za tako naravo podatkov. Tretji odstavek navedene določbe določa, da se za poslovno skrivnost ne morejo določiti podatki, ki so po zakonu javni ali podatki o kršitvi zakona ali dobrih poslovnih običajev. Varstvo poslovne skrivnosti je urejeno v 40. členu ZGD-1, ki določa, da družba s pisnim sklepom iz prvega odstavka prejšnjega člena določi način varovanja poslovne skrivnosti in odgovornost oseb, ki morajo varovati poslovno skrivnost (prvi odstavek), podatke, ki so poslovna skrivnost družbe, morajo varovati tudi osebe zunaj družbe, če so vedele ali če bi glede na naravo podatka morale vedeti, da je podatek poslovna skrivnost (drugi odstavek).
23. Sodišče pritruje toženi stranki, da tožnik ni izkazal, da bi šlo v obravnavnem primeru za razkritje podatkov, ki se štejejo za tožnikovo poslovno skrivnost po subjektivnem kriteriju. Tožnik namreč ni predložil nobenega pisnega sklepa, ki bi bil pravočasno izdan skladno s 1. odstavkom 39. člena ZGD-1 že pred vložitvijo predmetne zahteve prosilca za dostop do informacij javnega značaja z dne 9. 11. 2016, s katerim bi se šteli podatki, katerih razkritje z izpodbijano odločbo dovoljuje tožena stranka, za tožnikovo poslovno skrivnost.
24. Pozneje, to je dne 22. 11. 2016 izdani sklep o poslovni skrivnosti, ki določa za poslovno skrivnost prav vse zahtevane podatke in za katerega tožnik uveljavlja retroaktivno veljavo (za nazaj), namreč ob upoštevanju 1. odstavka 155. člena Ustave, po katerem je izrecno prepovedana povratna veljava predpisov in splošnih

aktov, pomeni zaobid zakona, konkretno 2. točke 1. odstavka 6. člena ZDIJZ v povezavi z določili 39. in 40. člena ZGD-1, o čemer se je že večkrat izrekla in tudi ustalila upravno sodna praksa, na katero se v izpodbijani odločbi pravilno sklicuje tožena stranka.

25. Poleg tega zgolj pavšalna oziroma splošna opredelitev poslovne skrivnosti v navedenem sklepu tožnika ne more pomeniti določitve poslovne skrivnosti, saj bi morali biti podatki, ki so poslovna skrivnost, določeni jasno in konkretno, kot je pravilno navedla že tožena stranka v svoji odločbi, pri čemer se prav tako pravilno opira tudi na ustaljeno sodno prakso, kot izhaja tudi iz pravnomočnih sodb Upravnega sodišča, ki jih pravilno citira v skladu z določili 2. člena Zakona o sodiščih (v nadaljevanju ZS). Ta namreč določa, da mora pravnomočno odločbo sodne oblasti spoštovati vsaka fizična in pravna oseba v Republiki Sloveniji (prvi odstavek); odločbe sodne oblasti vežejo sodišča in vse druge državne organe Republike Slovenije (drugi odstavek); imuniteto pred sodno oblastjo določajo ustava in pravila mednarodnega prava (tretji odstavek); izvršitve odločbe sodišča ne more ovirati odločba drugega državnega organa (četrti odstavek). Sodišče pa se strinja z ugotovitvijo tožene stranke, da gre pri dokumentih, katerih razkritje je naložila tožniku kot izbranem ponudniku v konkretnem postopku javnega naročila, za podatke, ki se nanašajo na porabo javnih sredstev organa (Mestna občina Kranj), ki je zavezan k transparentnosti in odgovornemu ravnanju pri upravljanju z javnimi sredstvi, kar je tožena stranka v izpodbijani odločbi logično prepričljivo pojasnila v svoji obrazložitvi.
26. Prav tako sodišče pritrjuje toženi stranki, da tožnik ni izkazal, da bi mu z razkritjem predmetnih podatkov očitno nastala občutna škoda, torej tudi ni izkazal objektivnega kriterija iz 2. odstavka 39. člena ZGD-1 za ugotovitev, da se predmetni podatki štejejo za poslovno skrivnost.
27. Pravilna je ugotovitev tožene stranke, da tožnik ni izkazal, da bi bila potreba po varstvu navedenih podatkov očitna v tem smislu, da je vsakemu jasno, da podatek mora biti zaupen že po svoji vsebini. Prav tako pa tudi ni izkazal občutne škode, ki bi mu nastala z razkritjem navedenih podatkov.
28. Tožnik kot občutno škodo uveljavlja, da bo z razkritjem predmetnih podatkov razkrita učinkovitost njegovega tehnološkega procesa. Sodišče pritrjuje toženi stranki, da tudi če bi bili javnosti razkriti predmetni podatki, tožnik ni izkazal, kako bi z razkritjem navedenih podatkov utrpel občutno škodo.
29. Pri uporabi izpostavljene določbe 2. odstavka 39. člena ZGD-1 je namreč treba upoštevati namen varovanja poslovne skrivnosti, ki je varstvo konkurenčne prednosti podjetja. Navedeno z drugimi besedami pomeni, da so predmet poslovne skrivnosti lahko samo podatki, ki za podjetje pomenijo konkurenčno prednost v

kakršnekoli pogledu in ne kakršnikoli podatki. Tožnik pa niti v tožbi argumentirano ne pojasni, kako bi bilo z razkritjem predmetnih podatkov mogoče ugotoviti podrobnosti njegovega tehnološkega procesa oziroma kako bi bilo poseženo v njegovo konkurenčno prednost v primerjavi z ostalimi poslovnimi subjekti oziroma kako bi prosilec za dostop do informacij javnega značaja predmetne podatke sploh lahko uporabil pri optimizaciji svojih tehnoloških procesov. Kot pravilno navaja tožena stranka, bi bilo po naravi stvari v tožnikovo konkurenčno prednost v primerjavi z ostalimi subjekti lahko poseženo kvečjemu z razkritjem konkretnih podatkov glede tožnikovega tehnološkega procesa, ne pa zgolj s pavšalno navedbo, da bi prosilec za dostop do informacij javnega značaja zaradi pridobljenih podatkov lahko pripravil konkurenčnejšo ponudbo za kandidiranje na javnih razpisih, saj s tem tudi po presoji sodišča tožnik ni konkretno izkazal zatrjevanega nastanka občutne škode, ki bi mu nastala z razkritjem predmetnih podatkov.

30. Ker po povedanem nista izkazana niti subjektivni niti objektivni kriterij iz 39. člena ZGD-1 za opredelitev zahtevanih podatkov za poslovno skrivnost, je ugotovitev tožene stranke, na kateri temelji njena uvodoma navedena odločba v izpodbijanem delu, da v obravnavnem primeru ni podan razlog iz 2. točke 1. odstavka 6. člena ZDIJZ za zavrnitev dostopa do zahtevanih informacij, pravilna in na zakonu utemeljena.
31. Pravilna pa je tudi ugotovitev tožene stranke, da gre za dokumente v zvezi porabo javnih sredstev, ki so po zakonu javni, kar je toženka prav tako pojasnila v izpodbijani odločbi, zato tudi iz tega razloga ne morejo biti poslovna skrivnost (3. odstavek 39. člena ZGD-1).
32. Ker je glede na navedeno sodišče presodilo, da tožba ni utemeljena, jo je zavrnilo na podlagi 1. odstavka 63. člena ZUS-1. Sodišče je v zadevi odločilo brez glavne obravnave, ker je v zadevi sporna le pravna presoja dejstev, ki med strankama niso sporna (1. odstavek 59. člena ZUS-1) in ker v tožbi niso navedena nova dejstva ali dokazi, ki bi lahko vplivali na odločitev v zadevi (2. alineja 2. odstavka 59. člena ZUS-1).

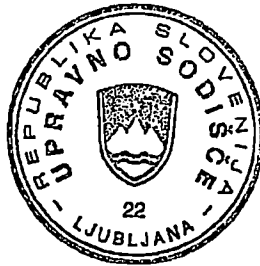
K točki 2:

33. Odločitev o tožnikovem stroškovnem zahtevku temelji na določilu 4. odstavka 25. člena ZUS-1, po katerem vsaka stranka trpi svoje stroške postopka, če sodišče tožbo zavrne.

PRAVNI POUK:

Pritožba zoper to sodbo ni dovoljena (1. odstavek 73. člena ZUS-1).

Ljubljana, 22. avgust 2018

Predsednik senata

mag. Damjan Gantar, l.r.

Ta prepis je soglasen z izvirnikom
Podpis pristojne sodne osebe: